

Full diocesà

28 d'agost del 2016

p4 – Queralt 2016 - Centenari de la Coronació

p5 – Jornada Mundial de la Joventut - Cracòvia 2016

Queralt 2016

Aquest cap de setmana han començat els actes de celebració del Centenari de la Coronació de la Mare de Déu de Queralt.

Tots els berguedans i moltes altres persones de la comarca esperen i preparen des de fa temps aquest gran esdeveniment.

En aquest mateix full i a la web del bisbat de Solsona hi trobareu tota la informació dels actes previstos.

La Mare de Déu baixarà del seu santuari i s'estarà fins al dia 8 de setembre, no solament a la ciutat de Berga, sinó també visitant alguns pobles del voltant.

La comissió de Queralt2016 convida tothom a viure aquest Centenari de la Coronació de la Mare de Déu de Queralt i conèixer el santuari i el seu entorn com a bé d'interès cultural, natural i espiritual.

Com diu Mn. Ramon Barniol, capellà del santuari, en el pròleg del programa d'actes: «Esperem que l'estada entre nosaltres de la Mare de Déu durant aquests tretze dies, gairebé "dins de casa", faci sentir-nos més fills de Queralt, de manera que ens mirem els del costat –i els de més enllà– com a germans.»

«Fill meu, sigues modest en tot el que facis i et veuràs més estimat...»

Diumenge XXII de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

Fill meu, sigues modest en tot el que facis i et veuràs més estimat que el qui dóna esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor. Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

(3,19-21.30-31)

Salm responsorial

Instal·làreu els pobres, Déu nostre, al país fèrtil del vostre patrimoni.

(Salm 67)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, vosaltres no us heu acostat a aquella muntanya palpable del Sinai, que era tota ella foc ardent, foscor, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

(12,18-19.22-24a)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: "Cedeix-li el lloc", i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden vés a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: "Amic, puja més amunt." Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula, perquè tothom qui s'enalteix serà hu-

miliat, però el qui s'humilia serà enaltit.» Després digué al qui l'havia convidat: «Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

(14,1a.7-14)

«Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula, perquè tothom...»

Anawim

Josep Molist i Rifà, prev.

La primera lectura d'avui recull cinc proverbis del llibre de Jesús fill de Sira, un llibre que més tard fou anomenat Eclesiàstic i que forma part dels llibres sapiencials de l'Antic Testament. Ben Sira exhorta els jueus piadosos a tenir l'actitud que els escau. Perquè, després de l'exili a Babilònia, el poble d'Israel havia anat prenent consciència de ser el poble dels «anawim», és a dir, dels pobres i humils de Jahvè.

El joc de contrastos entre el paisatge gòtic del Sinaí i l'esplendor litúrgica-festiva de la ciutat de Déu que l'autor dibuixa en el fragment de la carta als Hebreus es comprèn millor quan sabem que alguns dels seus destinataris, jueus convertits a les primeries, sentien l'enyorança de la religiositat i els costums hebreus. Els vol fer veure que la senzillesa de l'espiritualitat evangèlica ens apropa molt més a Déu.

L'escena del banquet sabàtic a casa d'aquell fariseu serveix a sant Lluç per a recollir alguns ensenyaments de Jesús. Una bella construcció literària en què l'autor conjuga els costums socials jueus amb l'estil acadèmic grec. En el rerefons de l'ensenyament del mestre, sempre hi ha el Regne i els qui són cridats a participar del «banquet de les noces de l'Anyell». És a dir, els senzills de cor («anawim») que han acollit i han après a compartir amb humilitat la gratuïtat de l'amor de Déu.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

29 dilluns

— Martiri de sant Joan Baptista
— Sant Adelf, bisbe
1 Corintis 2,1-5 / Salm 118 /
Marc 6,17-29

30 dimarts

— Sant Aduacte, màrtir (s.IV)
— Santa Joana Jugan, religiosa
(1792-1879)
1 Corintis 2,10b-16 / Salm 144 /
Lluc 4,31-37

31 dimecres

— Sant Ramon Nonat, (1204-1240)
1 Corintis 3,1-9 / Salm 32 /
Lluc 4,38-44

1 dijous

— Sant Lleïr, bisbe (s.VI)
— Sant Gil, abat
1 Corintis 3,18-23 / Salm 23 /
Lluc 5,1-11

2 divendres

— Sant Antolí, màrtir (s.III)
— Sant Armand, màrtir (s.XVI)
1 Corintis 4,1-5 / Salm 36 /
Lluc 5,33-39

3 dissabte

— Sant Gregori, el Gran, papa i doctor
de l'Església (540-604)
— Sant Règul, bisbe
1 Corintis 4,6b-15 / Salm 144 / Lluc 6,1-5

4 diumenge XXIII de durant l'any / Cicle C

— Nostra Senyora de la Consolació
— Santa Rosalia, verge (1130-1160)
Saviesa 9,13-19 / Salm 89 / Filè-
mon 9b-10,12-17 / Lluc 14,25-33

La imatge

Les noces de Canà.

Jesús recomana que si ens conviden a un dinar, no ens posem al primer lloc, sinó al darrer. També aconsella que, si fem un banquet, no hi convidem els qui ens poden tornar a convidar, sinó els qui no tenen res per a recompensar-nos. Superar les ganes de sobresortir i d'aprofitar-se dels altres són normes de bona educació. Però són, a més, exigències del seguiment de Jesús que s'ha posat a l'últim lloc i s'ha donat ell mateix amb una generositat absoluta.

QUERALT 2016

Centenari de la Coronació de la Mare de Déu

Des del dia 27 d'agost al dia 8 de setembre tindran lloc els actes de celebració del Centenari de la Coronació de la Mare de Déu de Queralt. Destaquem alguns dels actes religiosos:

Dissabte dia 27

19 h. Arribada de la Mare de Déu acompanyada pel capellà de Queralt. Missa a l'església parroquial presidida pel vicari general.

Els dies 29 i 30 d'agost i 4 de setembre La Mare de Déu visitarà Avià, Cal Rosal, Vilada, Montclar, Gironella, Puig-reig i la Valldan La resta de dies visitarà diferents indrets de la ciutat de Berga.

Dissabte 3 de setembre

10.30 h. A l'església parroquial de Santa Eulàlia tindrà lloc l'ofici solemne, presidit pel cardenal Lluís Martínez i Sistach i concelebrat pel bisbe de Solsona, el bisbe emèrit i altres capellans. Cantaran l'Orfeó Berguedà, la coral i orquestra de l'Escola de Música i la Polifònica de Puig-reig.

Dijous 8 de setembre

7.30 h. Sortida de la Mare de Déu cap al santuari de Queralt. Solemne entrada de la Mare de Déu al seu cambril, on serà novament entronitzada. Tot seguit, missa solemne oficiada per Mons. Xavier Novell.

Vegeu el programa amb tots els actes, tant religiosos com culturals, a www.bisbatsolsona.cat.

Ordenació presbiteral de Mn. Abel Trulls

-Catedral de Solsona-

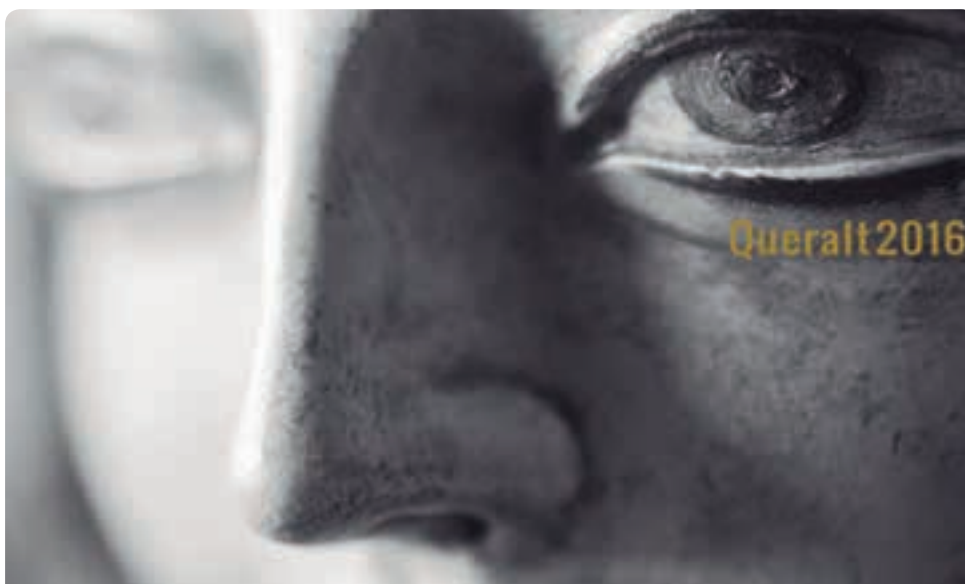
El dia 18 de setembre, a les 17.30 h, a la catedral de Solsona, serà ordenat prevere Mn. Abel Trulls i Noguera.

Presidirà l'ordenació Mons. Xavier Novell i Gomà, bisbe de Solsona. Tot seguit, als claustres de la catedral tindrà lloc un refrigeri per a tothom.

El diumenge següent, dia 25 de setembre, a les 11.30 h, Mn. Abel Trulls celebrarà la primera missa a l'església de Sant Martí de Puig-reig.

Mn. Abel agrairà que l'acompanyeu amb la vostra pregària i, si us és possible, amb la vostra assistència.

Recordem que Mn. Abel Trulls va rebre l'ordenació diaconal el propassat mes de desembre i que durant aquest curs i el següent està estudiant a Roma.

La novena comença el dia 31 d'agost a l'església de les Sagramentàries. Cada dia es farà en un lloc diferent: Santa Eulàlia, les Germanetes, Sant Joan, Sant Francesc, Sant Bernabé... El dia 7 de setembre a l'església parroquial hi haurà una vetlla del jovent a la Mare de Déu.

Jornada Mundial de la Joventut a Cracòvia

Delegació de Joventut

El dia 20 de juliol, un bon grup de joves del nostre bisbat, acompanyats pel bisbe Xavier, van marxar cap a Polònia per participar en la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ). Els primers dies van estar acollits a la diòcesi de Sandomierz, on van participar en diferents actes religiosos, culturals i lúdics. Després van visitar Chestokhova i Auschwitz.

El dia 27 de juliol van arribar a Cracòvia, on van començar els actes propis de la JMJ. Van compartir catequesis i eucaristies amb altres joves i també van visitar el santuari

de Sant Joan Pau II, el de la Divina Misericòrdia i van tenir trobades amb el papa Francesc. Uns dels dies més importants foren la vigília d'oració del dissabte al vespre i la missa d'enviament del diumenge, en què una gran multitud de joves van acampar tota la nit en espera de veure el Sant Pare.

Els últims dies, els joves del bisbat els van passar a Varsòvia, abans de retornar a Barcelona. Per a poder veure totes les fotografies aneu a www.bisbatsolsona.cat.

Aplec al santuari de Lurdes de la Nou

Un any més, els membres de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes van trobar-se al santuari de Lurdes de la Nou per passar una jornada de convivència i germanor.

A 2/4 d'1 es va celebrar una missa, presidida pel consiliari de l'Hospitalitat, Mn. Lluís Ruiz, i concelebrada pels mossens Pep Vila i Salvador Casafont. La missa fou cantada pel públic assistent i es van oferir diversos rams de flors.

A les 2 va tenir lloc un dinar de germanor al local social del poble, on es van aplegar unes 150 persones. A les 5 de la tarda, altre cop al santuari, es va fer el res del sant rosari i l'adoració del Santíssim. Seguidament, a l'esplanada es va cantar l'hora dels adéus, donant per finalitzada la festa. Allà es van acomiadar tots i retornaren cap a casa.

La mística dels pioners de l'art abstracte (I). Kandinsky

Josep de C. Laplana, director del Museu de Montserrat

L'any 2003 es va celebrar al Musée d'Orsay de París una exposició extraordinària que havia de marcar època. Es titulava «Aux origines de l'Abstraction, 1800-1914». El comisari, Serge Lemoine, que també era director d'aquell museu, i el seu equip van fer una mena de genealogia de l'Abstracció, que molt encertadament feien arrencar del Romanticisme i en feien una anàlisi visual i fins i tot musical molt suggeridora. Tanmateix, amb una mentalitat «moderna» molt del segle passat, encara voltairiana, van silenciar, o millor diríem amputar, tota la dimensió religiosa i espiritual que va tenir el moviment abstracte en els seus inicis. Cinc anys més tard, el 2008, Jean de Loisy i Angela Lampe feien una altra exposició de gran transcendència al Centre Pompidou de París, titulada «Traces du Sacré»; aquesta estava pensada des de la Postmodernitat i tractava del retorn del sagrat en l'art contemporani. Va ser un esdeveniment fort en el món interessat per l'art contemporani, però tampoc allà no es posava en relleu de manera directa el component religiós i espiritual dels orígens de l'art abstracte.

La iconoclàstia de què feien professió de fe els primers «abstractes» estava impulsada per un afany de trencar les mediacions socials o eclesiàstiques establertes amb l'objecte d'apostar per un itinerari purament espiritual dels artistes envers Déu, un Déu que cada artista concebia a la seva manera, però al cap i a la fi, a l'horitzó de l'aventura de l'abstracte hi havia Déu. Vassily Kandinsky (1866-1944), el «pare de l'Abstracció», era un creient amatat de la mística eslava; Franz Marc (1880-1916) havia desitjat fer-se capellà al seu Múnic natal; també Kazimir Malèvitx (1876-1935) s'havia iniciat en els estudis per a esdevenir un pope rus; el pintor Piet Mondrian (1872-1944) havia estat educat en el calvinisme més estricte i havia volgut ser pastor i predicador abans de decantar-se cap a la teosofia. Aquest substrat religiós que té el naixement de l'Abstracció i que en molts casos explica l'impuls de l'artista en el seu itinerari, encara avui és bastant bandejat, com si fos un fet irrellevant.

Kandinsky relata la manera pintoresca com va arribar a l'Abstracció. En el seu llibre autobiogràfic *Mirades sobre el passat, 1912-1922*, explica allò que va denominar la seva

«visió de Múnic». Un dia al seu estudi va quedar corprès per la visió d'un quadre seu col·locat de cap per avall i que a primer cop d'ull no va reconèixer. Aquesta visió li va produir un xoc estètic de gran intensitat que es va evaporar, com per art de màgia, tan bon punt l'artista va posar dret el seu quadre. I confessa Kandinsky: «Aleshores em vaig adonar que el tema perjudicava els meus quadres.» La descoberta de l'Abstracció el va conduir per uns camins fins aleshores insòlits, i es va adonar també del perill de fer un art purament decoratiu, mancat d'impuls existencial i espiritual.

En 1912, mentre Kandinsky feia les primeres passes envers l'Abstracció, influenciat ja per un panteisme teosòfic, escrivia: «Amb gran sorpresa meua vaig descobrir que aquesta exigència que jo sentia havia crescut sobre la base que Crist ha posat com a fonament de la qualificació moral. Em vaig adonar que la meua concepció de l'art era cristiana i que portava en ella els elements indispensables per a obrir-me i acollir una "tercera" Revelació, la Revelació de l'Esperit.» Kandinsky veu la història de la humanitat a través del prisma de la descoberta de la dimensió espiritual de l'home i del predomini del món espiritual sobre el material amb una triple revelació: la del Pare (judaisme), la del Fill (cristianisme) i la de l'Esperit, que ell creu la definitiva perquè s'adreça cap a l'apocalipsi final enmig de grans batalles, però que augura la pau de

finitiva i total de la humanitat. Per a Kandinsky, la nova pintura no figurativa que ell estava temptejant era ja una de les manifestacions que expressava ben clarament que el Regne de l'Esperit estava arribant [...].»

Sense ser-ne gaire conscient, Kandinsky arribava a una concepció del desenvolupament humà molt propera a la del monjo Joaquim de Fiore (1135-1202). En els moments històrics en què s'albiren grans canvis, surten espontàniament moviments i esperits profètics que, amb més o menys encert, fan síntesi i volen indicar camins. El «joaquimisme» és un moviment mil·lenarista més o menys heterodox que apareix i s'apaga, que reneix sota formes diverses, que es metamorfosa i desapareix successivament al llarg dels segles.

Aquest mateix flux i reflux despunta una altra vegada en les primeres dècades del segle XX, quan Occident es trobava en la perplexitat i experimentava l'esgotament d'un sistema amb la Guerra de 1914, amb la Revolució Soviètica i amb el naixement dels feixismes. En aquest ambient brotaren moltes propostes «salvífiques», de vegades desbaratades, esotèriques o bé regeneracionistes, que postulaven de fer *tabula rasa* de tot, que reclamaven un retorn a les essències o un anar sempre més enllà. En aquestes propostes hi ha sempre, amagat en el fons, un instint religiós de mort i de resurrecció, de superar la finitud apostant per un Infinit desconegut. La visió de Kandinsky augurant amb el seu art l'establiment del «Regne de l'Esperit» no està gens lluny d'aquella profecia de Malraux: «Le XXe siècle sera mystique ou ne sera pas.»

Improvisation - 10

La Pel·lícula

La classe de esgrima

Dirigida per Klaus Härö

Finlàndia-Estònia-Alemanya, 2015. Drama històric.

Intèrprets: Märt Avandi i Ursula Ratasepp.

Per a tots els públics.

Endel Nelis és un jove campió d'esgrima que, per fugir de la policia secreta soviètica, es veu obligat a tornar a la seva ciutat natal.

A Haapsalu (Estònia) es converteix en professor d'educació física en una escola local i troba la felicitat gràcies als seus alumnes, als quals inculca la seva passió per l'esgrima, de manera que es converteix en un model a seguir.

Però el passat el persegueix i Endel s'haurà d'enfrontar a una complicada decisió.

Bon guió, impecable fotografia, música i un càsting excel·lent. El guió està fet amb ulls de dona, intentant no subratllar els aspectes més dolorosos, i amb una gran simplicitat.

L'alegria de l'amor (4)

Sant pare Francesc

El setè capítol està tot dedicat a l'educació dels fills: la seva formació ètica, el valor de la sanció com a estímul, el pacient realisme, l'educació sexual, la transmissió de la fe i, més en general, la vida familiar com a context educatiu.

Hi ha un paràgraf particularment significatiu i pedagògicament fonamental en el qual Francesc afirma clarament que «l'obsessió no és educativa, i no es pot tenir un control de totes les situacions per les quals podria arribar a passar un fill [...]. Si un pare està obsessionat per saber on és el seu fill i per controlar-ne tots els moviments, només buscarà dominar el seu espai. D'aquesta manera no l'educarà, no l'enfortirà, no el prepararà per a afrontar els desafiaments. El que interessa sobretot és generar en el fill, amb molt d'amor, procediments de maduració de la seva llibertat, de capacitació, de creixement integral, de conreu de l'autèntica autonomia» (AL 261).

El capítol vuitè constitueix una invitació a la misericòrdia i al discerniment pastoral davant situacions que no responen plenament a allò que el Senyor proposa. El Papa utilitza tres verbs molt importants, «acompanyar, discernir i integrar», que són fonamentals per a afrontar situacions

de fragilitat, complexes o irregulars. Aleshores, el Sant Pare presenta la necessària gradualitat en la pastoral, la importància del discerniment, les normes i circumstàncies atenuants en el discerniment pastoral i, en fi, allò que ell defineix com la «lògica de la misericòrdia pastoral».

El capítol vuitè és molt delicat. Per a llegir-lo s'ha de recordar que «sovint la tasca de l'Església s'assembla a la d'un hospital de campanya» (AL 291). Aquí el Pontífex assumeix el que ha estat fruit de les reflexions del Sínode sobre temàtiques controvertides. Es confirma que és el matrimoni cristià i s'afegeix que «altres formes d'unió contradiuen radicalment aquest ideal, però algunes el realitzen almenys de manera parcial i anàloga».

En relació al «discerniment» sobre les situacions «irregulars», Francesc observa que «cal evitar els judicis que no tenen en compte la complexitat de les diverses situacions, i és necessari estar atents a la manera en que les persones viuen i sofreixen a causa de la seva condició» (AL 296). I continua: «Es tracta d'integrar tothom, d'ajudar cadascú a trobar la seva pròpia manera de participar en la comunitat eclesial.»

